

JAK NA TO

Zřídka kdy jsme viděli člověka selhat, pokud důsledně následoval naši cestu. Jestliže se někdo nedokáže uzdravit, pak je to člověk, který se nechce nebo nemůže zcela podřídít tomuto jednoduchému programu. Obvykle jsou to muži a ženy, kteří jsou od narození neschopní být upřímní sami k sobě. I takoví nešťastníci mezi námi jsou. Není to jejich chyba, zdá se, že se takoví narodili. Chybí jim přirozená schopnost poznat a rozvíjet způsob života, který je založen na naprosté čestnosti. Mají jen nepatrnou naději. Pak jsou mezi námi také lidé postižení vážnými citovými a duševními poruchami, ale mnozí z nich se přesto uzdraví, pokud v sobě naleznou upřímnost.

Naše příběhy obecně ukazují, jací jsme bývali, co se nám přihodilo a jací jsme nyní. Jestliže jste se rozhodli, že opravdu chcete to, čeho jsme dosáhli my, a jste ochotni udělat cokoli, abyste toho dosáhli, pak jste připraveni podniknout určité kroky. U některých z nich jsme zaváhali. Mysleli jsme si, že můžeme najít schůdnější a pohodlnější cestu. Ale mýlili jsme se. Ve vši upřímnosti vás proto prosíme, abyste se nebáli a byli důslední od samého začátku. Někteří z nás se snažili dál držet svých starých představ, ale výsledek se nedostavil, dokud jsme se od nich zcela neoprostili.

Nezapomeňte, že máme co dělat s alkoholem: úskočným, matoucím a mocným! Bez pomoci je toho na nás příliš. Ale existuje někdo, kdo má všechnu moc – je to Bůh. Budiž vám dopřáno nalézt Ho teď!

Polovičatost nikam nevedla. Dospěli jsme k rozhodujícímu okamžiku. Zcela odevzdáni jsme Ho požádali o péči a ochranu.

Zde jsou kroky, kterými jsme se vydali a které jsou navrženy jako program uzdravení:

1. Přiznali jsme si svou bezmocnost nad alkoholem – že se naše životy staly nevladatelnými.
2. Dospěli jsme k víře, že síla větší než naše může obnovit naše duševní zdraví.
3. Rozhodli jsme se předat svoji vůli a svůj život do péče Boha, *tak jak ho my sami chápeme*.
4. Provedli jsme důkladnou a nebojácnou morální inventuru sami sebe.
5. Přiznali jsme Bohu, sami sobě a jiné lidské bytosti přesnou povahu svých chyb.
6. Byli jsme zcela připraveni, aby Bůh odstranil všechny tyto naše charakterové vady.
7. Pokorně jsme ho požádali, aby naše nedostatky odstranil.
8. Sepsali jsme listinu všech lidí, kterým jsme ublížili, a dospěli jsme k ochotě jim to všem nahradit.
9. Provedli jsme tyto nápravy ve všech případech, kdy nám to situace dovolí, s výjimkou, kdy by naše počínání jim nebo jiným lidem ublížilo.
10. Pokračovali jsme v provádění osobní inventury, a když jsme chybovali, okamžitě jsme to přiznali.
11. Pomocí modlitby a meditace jsme hledali, jak zdokonalit svůj vědomý styk s Bohem, jak jsme ho chápali my, a modlili jsme se pouze za to, aby se nám dostalo poznání jeho vůle a síly ji uskutečnit.
12. Výsledkem těchto kroků bylo, že jsme se duchovně probudili a v důsledku toho jsme projevíli snahu předávat toto poselství ostatním alkoholikům a uplatňovat tyto principy ve všech našich záležitostech.

Mnozí z nás zaprotestovali: „Jaká to vyhlídka! To nemůžu dokázat!“ Nenechte se však odradit. Ani jeden z nás nebyl schopen dodržovat tyto principy naprosto dokonale, nejsme svatí. Jde o to, že jsme ochotni růst po duchovních liniích. Principy, které jsme zde sepsali, se staly vodítkem našeho vývoje. Usilujeme spíše o duchovní pokrok než duchovní dokonalost.

Náš popis alkoholika, kapitola pro agnostiky a naše osobní předcházející a následující příběhy vyjasnily tři související myšlenky:

- a) Že jsme jakožto alkoholici neuměli zvládnout své životy.
- b) Že nás našeho alkoholismu nemohla pravděpodobně zbavit žádná lidská síla.
- c) Že Bůh je toho schopen, jestliže ho hledáme.